

ผลกระทบของอาคารสูง กระจากสีสะท้อนแสง ต่อสิ่งแวดล้อม

*ชมชื่น มัณยารมย์

ที่อยู่อาศัยนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่ามนุษย์ในยุคใดสมัยใดก็จะมีแหล่งพักพิงอยู่อาศัยสำหรับตนเอง และหมู่คณะของตนทั้งสิ้น โดยมีรูปลักษณะของที่อยู่อาศัยแตกต่างกันออกไปตามสภาวะแวดล้อมของแต่ละยุคแต่ละสมัย เช่น ในยุคที่มนุษย์ยังไม่รู้จักนำทรัพยากรธรรมชาติมาสร้างเป็นที่อยู่อาศัย ก็จะอาศัยอยู่กันตามถ้ำ พอมนุษย์เริ่มรู้จักนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้สอยมากขึ้นก็สามารถสร้างที่อยู่อาศัยขึ้นเองได้ เช่น นำเอาดินหรือต้นไม้มาสร้างเป็นบ้านเป็นกระท่อม เป็นต้น และในที่สุดด้วยสติปัญญาของ

มนุษย์ที่มีเหนือสัตว์โลกชนิดอื่น ก็ได้พัฒนาสร้างสรรค์นำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่นั้น มาดัดแปลงผลิตเป็นวัสดุอุปกรณ์สำหรับก่อสร้างที่อยู่อาศัยให้มีความมั่นคงแข็งแรงยิ่งขึ้น โดยอาศัยเทคโนโลยีที่มนุษย์เป็นผู้คิดค้นขึ้นมาได้มาช่วยในการผลิตวัสดุอุปกรณ์เหล่านั้น เช่น เอาดินมาเผาทำเป็นอิฐเพื่อให้ความแข็งแรงและทนทานกว่าการใช้ดินธรรมดา หรือผลิตปูนซีเมนต์ขึ้นมาเพื่อให้ความแข็งแรงทนทานกว่าการใช้อิฐ เป็นต้น จนปัจจุบันนี้ที่อยู่อาศัยของมนุษย์จึงมีความมั่นคงแข็งแรง และถาวรมีอายุใช้งานนับสิบๆ ปี ตลอดจนมีรูปแบบต่างๆ กันตามความพอใจ

* อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ และหัวหน้าสำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตย์ : น.บ., น.บ.ท.

และประโยชน์ในการใช้สอยของผู้เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยนั้น เช่น สร้างเป็นบ้านเรือน เป็นตึก หรือเป็นอาคารสูงๆ หลายสิบชั้น ดังที่เราเห็นกันอยู่ทุกวันนี้

ที่อยู่อาศัยดังกล่าวมานี้ นับวันยังมีความจำเป็นมากขึ้นทุกวันพอๆ กับการที่มนุษย์ต้องการอาหาร เพราะจำนวนประชากรของโลกได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มนุษย์คิดค้นขึ้นทำให้มีการสร้างที่อยู่อาศัย และสถานประกอบการต่างๆ เพิ่มขึ้นให้เพียงพอับความต้องการของสังคม และสภาพเศรษฐกิจที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทรัพยากรต่างๆ ของโลกจึงถูกนำมาใช้เป็นจำนวนมากมายมหาศาลโดยไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าจะเป็นต้นไม้ หิน กรวด หินทราย ก๊าซ หรือแร่ธาตุต่างๆ มาผลิตวัสดุสำหรับก่อสร้างอาคารบ้านเรือน และสถานที่ต่างๆ เหล่านั้น ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติที่เคยมีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ เริ่มร่อยหรอและเหลือน้อยลงทุกทีในเวลาอันรวดเร็ว ซึ่งมีผลกระทบต่อคุณภาพของสิ่งแวดล้อม และการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะธรรมชาติที่ดีมนุษย์ก็ดี ไม่สามารถสร้างทรัพยากรเหล่านั้นขึ้นทดแทนใหม่ได้ทันพอที่จะให้เกิดการสมดุลแห่งธรรมชาติเหมือนเช่นเดิม ภาวะการเปลี่ยนแปลงไปของทรัพยากรธรรมชาตินี้เอง มีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ (Ecosystem) ของธรรมชาติเป็นอันมาก ทำให้ความสมดุลทางธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เป็นวัฏจักรเปลี่ยนแปลงไปในทางเสื่อมโทรมลง ทำให้กระบวนการทั้งหลายของชีวิตกับธรรมชาติได้รับความ

กระทบกระเทือนจากภัยอันตรายที่เกิดขึ้น เนื่องจากความเสื่อมโทรมนั้น เช่น ฤดูกาลเปลี่ยนแปลงไปไม่สม่ำเสมอเหมือนเช่นเดิม บรรยากาศของโลกเกิดมลภาวะเป็นพิษ (Pollution) น้ำป่าไหลหลากและท่วมฉับพลัน เนื่องจากการตัดไม้ทำลายป่ากันมาก เป็นต้น ภัยพิบัติทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้มีผลกระทบมาจากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของมนุษย์ โดยมิได้คำนึงถึงสภาวะของสิ่งแวดล้อมนั่นเอง เมื่อมนุษย์ได้รับความเดือดร้อนจากความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นแล้วนั้น มนุษย์ก็เริ่มให้ความสนใจในสิ่งแวดล้อมมากขึ้น และเล็งเห็นว่าการพัฒนาความเจริญทางด้านวัตถุเพียงอย่างเดียว ไม่อาจสร้างคุณภาพที่ดีของชีวิตได้ ดังนั้น จึงหันมาพัฒนาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ โดยคำนึงถึงการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วย เพื่อให้สิ่งแวดล้อมมีสภาพดีดังเดิม หรืออย่างน้อยก็มิให้เสื่อมโทรมลงไปมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แนวความคิดดังกล่าวนี้ได้มีการตอบสนองจากองค์การสหประชาชาตินำไปเป็นนโยบายสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาและคุ้มครองโลก และได้มีการประชุมของสหประชาชาติครั้งสำคัญเรื่อง "สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา" ที่ประเทศบราซิล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่นี้ให้ดีขึ้น ซึ่งก็ได้ความร่วมมือจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกเป็นอย่างดี และแต่ละประเทศก็ได้มีการจัดทำโครงการต่างๆ มากมายเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของโลกไว้ ดังนั้น ในปัจจุบันนี้เรื่องของ

สิ่งแวดล้อมจึงถือว่าเป็นเรื่องสำคัญระดับโลกและระดับชาติที่ต้องปฏิบัติกันอย่างจริงจัง เพื่อไม่ให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงไปมากกว่านี้อีก

สำหรับประเทศไทย ในกรณีเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมนั้นเราได้คำนึงถึงปัญหานี้มานานแล้ว โดยเห็นได้จากมีการออกกฎหมายมาคุ้มครองและควบคุมมิให้มีการทำลายสภาพแวดล้อมอยู่หลายฉบับ ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ส่วนใหญ่มิได้ใช้อย่างเต็มที่ "สิ่งแวดล้อม" ออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัด ทำให้เราเข้าใจว่าไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมบังคับใช้มาก่อนเลย แต่ความจริงนั้นมีใช้บังคับอยู่แล้ว กฎหมายที่กล่าวถึงนี้ได้แก่ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป่าไม้ พระราชบัญญัติแร่ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พระราชบัญญัติรถยนต์ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พระราชบัญญัติโรงงาน พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ พระราชบัญญัติยา พระราชบัญญัติอาหาร พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย เหล่านี้เป็นต้น ส่วนกฎหมายที่บัญญัติถึงสิ่งแวดล้อมไว้โดยตรงคงมีเพียงฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎหมายต่างๆ ตามที่กล่าวนี้ ประเทศไทยมีใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมตลอดมาให้ทันยุคทันสมัยตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ที่

เปลี่ยนไปตามกาลเวลา และยังคงใช้บังคับอยู่จนปัจจุบัน นับว่าเป็นบุญของคนไทยที่มีบรรพบุรุษซึ่งเห็นความสำคัญของสิ่งแวดล้อม ได้วางรากฐานการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไว้ให้เป็นอย่างดีในกฎหมายเหล่านั้นเพื่อประโยชน์สุขของชนรุ่นหลัง แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ชนรุ่นหลังในยุคปัจจุบันนี้ กลับยึดติดอยู่กับวัตถุนิยมเป็นส่วนใหญ่ ได้ใช้เทคโนโลยีมาช่วยเสริมสร้างความเป็นอยู่ให้สะดวกสบาย จึงทำให้มีการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นกว่าเดิม จนความสมดุลของธรรมชาติถึงขั้นวิกฤต ทั้งนี้ มิใช่เพราะกฎหมายบ้านเมืองที่กล่าวมานั้นไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่ผลใช้บังคับ แต่เป็นเพราะความเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ของมนุษย์เราเอง ที่ไม่มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้คงอยู่ชั่วลูกชั่วหลาน ได้ฝ่าฝืนกฎหมายฝ่าฝืนข้อห้ามต่างๆ กันมากมาย เกินว่ากำลังเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายจะติดตามจับกุมตัวเอามาลงโทษได้ คนส่วนใหญ่จึงมองเป็นว่ากฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งความจริงมิได้เป็นเช่นนั้น

แม้ในปัจจุบันนี้ทุกประเทศทั่วโลก ได้ให้ความสนใจในเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังที่ได้กล่าวมาแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติของโลกได้ถูกทำลายไปมากจึงเกิดปัญหาในด้านการพัฒนาความเป็นอยู่ของมนุษย์อย่างรุนแรง นักพัฒนาเหล่านั้นจึงพยายามคิดค้นหาเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ทดแทนทรัพยากรที่ขาดแคลน ในกรณีเรื่องที่อยู่อาศัยก็เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นอาคาร บ้านเรือน หรือสถานประกอบการต่างๆ ก็ตาม จำเป็นที่ต้องมีวัสดุมาใช้ในการก่อสร้าง ซึ่งแต่เดิมมักใช้ไม้

เป็นส่วนใหญ่ เมื่อไม้ซาดแคลนหายากขึ้น มีราคาแพงขึ้น ก็ใช้เทคโนโลยีผลิตอิฐผลิตปูนขึ้นมาใช้เป็นตัวก่อสร้างแทน และเมื่อไม่นานมานี้ ก็เกิดภาวะการขาดแคลนปูนซีเมนต์ อันเป็นกลไกสำคัญในการก่อสร้างอาคาร ทำให้การก่อสร้างอาคารต่างๆ หยุดชะงัก ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาคารสูงๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ปูนซีเมนต์เป็นจำนวนมาก ไม่สามารถสร้างให้เสร็จทันภายในกำหนดเวลาตามสัญญา จึงได้มีการคิดค้นหาวัสดุอุปกรณ์อื่นใช้ก่อสร้างแทนปูนซีเมนต์ หรือใช้ควบคู่กับปูนซีเมนต์ เพื่อลดจำนวนปูนซีเมนต์ให้น้อยลง ป้องกันภาวะการขาดแคลนปูนเหมือนที่ผ่านมา ในที่สุดนักพัฒนาที่ใช้เทคโนโลยีผลิตกระจกที่มีขนาดใหญ่ มีความทนทาน น้ำหนักเบากว่าปูนและมีความสวยงาม มาใช้ก่อสร้างบางส่วนของอาคารแทนปูน เช่น นำกระจกมาใช้ประกอบเป็นผนังภายนอกทั้งหมดของตัวอาคาร เพราะมีความสวยงาม เท่ากับเป็นการตกแต่งภายนอกอาคารไปในตัว เป็นต้น ในประเทศไทยก็มีการนำมาใช้แล้วเช่นกัน ซึ่งในระยะแรกๆ ที่นำกระจกมาก่อสร้างอาคารนั้น กระจกที่ใช้จะเป็นกระจกสีชาหรือสีดำเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งกระจกสีดังกล่าวมีคุณสมบัติไม่สะท้อนแสงเมื่อกระทบกับแสงแดด การใช้กระจกสีเหล่านั้น จึงไม่เป็นปัญหาต่อสภาพแวดล้อมแต่อย่างใด และที่สามารถใช้กระจกมาก่อสร้างเป็นผนังอาคารแทนอิฐแทนปูนได้นั้น ก็เนื่องจากตามกฎหมายเกี่ยวกับควบคุมการก่อสร้างอาคารของไทยซึ่งมีอยู่หลายฉบับ ไม่ได้บัญญัติห้ามใช้กระจกมาเป็นวัสดุอุปกรณ์ในการก่อสร้าง และอาคารที่จะก่อสร้างได้ จะต้องได้รับอนุญาตจาก

เจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องตรวจดูแบบแปลน ตลอดจนรายละเอียดของวัสดุก่อสร้างว่าแข็งแรงได้มาตรฐานและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ ถ้าถูกต้องก็อนุญาตให้ก่อสร้างได้ ดังนั้น กระจกที่นำมาก่อสร้างแทนอิฐแทนปูนดังกล่าว จึงต้องมีความแข็งแรงทนทานเทียบเท่าอิฐและปูน จึงได้รับอนุญาตให้นำมาใช้ก่อสร้างแทนกันได้ ส่วนเรื่องวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางแสงด้วยนั้น กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาคารทุกฉบับไม่ได้บัญญัติห้ามและไม่ได้บัญญัติถึงเรื่องนี้ไว้แต่อย่างใด ดังนั้น การก่อสร้างอาคารโดยมีส่วนประกอบเป็นกระจก ซึ่งมีความแข็งแรงทนทานถูกต้องตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด จึงใช้เป็นวัสดุในการก่อสร้างได้อย่างที่เห็นอยู่ทุกวันนี้

แต่ด้วยความที่ชอบสิ่งแปลกใหม่ของมนุษย์ หรือเป็นเพราะการที่ต้องแข่งขันเอาชนะกันในโลกธุรกิจที่ไม่อาจทราบได้ อาคารที่ประดับผนังภายนอกด้วยกระจกสีซึ่งไม่สะท้อนแสงนั้น ดูเป็นธรรมดาไม่สะกดตาหรืออย่างไร เจ้าของอาคารในระยะหลังๆ นี้จึงได้มีการนำกระจกสีต่างๆ เช่น สีเขียว สีฟ้า สีน้ำเงิน หรือสีตะกั่ว ซึ่งมีคุณสมบัติสะท้อนแสงได้เมื่อกระจกกระทบกับแสงแดด มาทำเป็นผนังภายนอกอาคารกันอย่างคึกคัก และมีใช้ใช้เป็นส่วนหนึ่งของผนังอาคารเท่านั้น แต่ใช้ประกอบทั้งรอบตัวอาคาร มองเห็นเป็นอาคารกระจกทั้งหลัง ซึ่งจะพบเห็นมากขึ้นทุกวันในกรุงเทพมหานคร และมีใช้มีเฉพาะแต่อาคารที่สูงเพียงไม่กี่ชั้นเท่านั้น แต่กลับใช้ในการก่อสร้างอาคารสูงเป็นสิบๆ ชั้นขึ้นไปด้วย ซึ่งอาคารสูงๆ เช่นนั้น

ยอมได้รับแสงแดดจากดวงอาทิตย์อย่างเต็มที่ เพราะไม่มีสิ่งใดมาปิดบังมิให้อาคารกระทบกับแสงแดดได้ ดังนั้น เมื่ออาคารกระจกสีเขียว สีน้ำเงิน หรือสีด่างกระทบกับแสงอาทิตย์ ก็เกิดการหักเหของแสงทำให้แสงอาทิตย์นั้นสะท้อนเข้าตาผู้ที่อยู่บริเวณอาคารเหล่านั้น และยังเกิดแสงที่เป็นสีตามสีกระจกปรากฏอยู่ในบรรยากาศรอบบริเวณนั้นด้วย จึงมีปัญหาว่าอาคารสูงๆ ที่มีผนังภายนอกอาคารเป็นกระจกรอบตัวอาคาร และเป็นกระจกสีที่สะท้อนแสงได้ ก่อให้เกิดสภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นอันตรายต่อประชาชนหรือไม่ จากประสบการณ์ที่ได้ประสบมากับตัวเอง ผู้เขียนเห็นว่าลักษณะของอาคารดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพราะเมื่ออาคารนั้นถูกแสงแดดจะทำให้แสงแดดสะท้อนเข้าตา ก่อให้เกิดความรำคาญและระคายเคืองตาเป็นอย่างมาก อีกทั้งสีของกระจกเมื่อถูกแสงแดดก็จะสะท้อนสีเขียว สีฟ้า สีน้ำเงิน ออกมาอยู่ในบรรยากาศรอบบริเวณนั้น ทำให้แสงสว่างสลัวลงไม่ชัดเจน ไม่สว่างเหมือนกับแสงตามธรรมชาติของดวงอาทิตย์ เมื่อพบเห็นก็จะหลีกเลี่ยงให้พ้นไปจากบริเวณนั้นโดยเร็ว และจากการสอบถามผู้อื่นที่เคยประสบกับอาคารแบบนี้มาแล้ว ผู้คนเหล่านั้นก็มีความเห็นเช่นเดียวกับผู้เขียนเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีบางคนที่ไม่เห็นว่าเป็นสิ่งแปลกดี สวยดี แม้ทำให้เกิดระคายเคืองตาบ้างก็ไม่เป็นไร เพราะมิได้เห็นอยู่ตลอดเวลา และถ้าไม่อยากพบแสงเช่นนั้น ก็ไม่ต้องผ่านไปบริเวณนั้น หรือถ้าจำเป็นต้องผ่านก็รีบผ่านไปเร็วๆ ก็จะพ้นแสงดังกล่าวเอง

จากความเห็นดังนี้ เราอาจกล่าวได้ว่าอาคาร

กระจกที่สูงๆ ซึ่งมีกระจกสีที่สะท้อนแสงได้ ก่อให้เกิดแสงที่ทำให้ความรำคาญและระคายเคืองต่อสายตามนุษย์ได้แน่นอน แต่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและอนามัย ของผู้ที่ได้พบเห็นหรือไม่นั้น ยังสรุปไม่ได้ ดังนั้น จึงยังไม่อาจกล่าวในตอนนี้ได้ว่าอาคารที่มีลักษณะเช่นนี้ จะมีผลกระทบต่อคุณภาพของสิ่งแวดล้อม แต่ถ้าวเผลอวิเคราะห์ให้ลึกลงไปจะเห็นได้ว่า เนื่องจากอาคารลักษณะดังกล่าวยังมีอยู่น้อยมาก เมื่อเทียบอัตราส่วนกับพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นแหล่งที่ตั้งของอาคารแบบนี้ให้เห็นอยู่ในขณะนี้ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจึงยังไม่เห็นเด่นชัดนัก แต่ถ้ามองภาพไปในอนาคตว่า ถ้าหากมีอาคารกระจกสูง ๆ ซึ่งกระจกมีสีที่สะท้อนแสงได้เกิดขึ้นมากมายในทุก แหล่งทุกท้องที่แล้ว จะมีผลเป็นประการใด จะเห็นได้ว่าบรรยากาศที่สว่างชัดเจนจากแสงธรรมชาติของดวงอาทิตย์ก็จะหดหายไป กลับปรากฏแต่แสงสีสลัวต่างๆ หลากสีที่สะท้อนมาจากกระจกสีของอาคารปรากฏอยู่บนท้องถนน และในบรรยากาศรอบตัวเราเต็มไปหมด กับมีแสงแดดสะท้อนเข้าตาอยู่เสมอๆ ก่อให้เกิดระคายเคืองตาอยู่ตลอดเวลา เมื่อถึงเวลานั้นจะเป็นที่น่ารำคาญ และถือว่าก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทั้งหลาย ที่ได้พบเห็นหรือยัง หากจะลองเทียบเคียงผลที่เกิดจากการสะท้อนแสงของกระจกสีว่ามีอันตรายหรือไม่ ก็พอจะเทียบได้กับการคิดฟิล์มกรองแสงของกระจกรถยนต์ ตามพระราชบัญญัติรถยนต์และพระราชบัญญัติจราจรทางบก ห้ามมิให้ติดฟิล์มกรองแสงที่มีสีด่าง สีสบ론ซ์ หรือสีอื่นใดที่ทำให้กระจกรถยนต์สะท้อนแสงได้ เพราะเป็นอันตรายต่อผู้ขับขี่รถยนต์

กันอื่นที่อยู่ใกล้ๆ กันเนื่องจากแสงแดดจะสะท้อนเข้าตาคน ขับรถยนต์คันอื่นนั้น ทำให้เกิดอันตรายในเวลา ขับขี่รถยนต์ได้ เพราะมองทางข้างหน้าไม่ชัดเจน ถ้าหากผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามนี้ ถือว่ากระทำความผิดกฎหมาย จะต้องได้รับโทษทางอาญา จะเห็นได้ว่าในเรื่องของการจราจรยังเห็น ความสำคัญของผลกระทบที่เกิดจากแสงว่าอาจก่อให้เกิด อันตรายต่อสภาพแวดล้อมได้ แต่ในเรื่องตัวอาคารสูงที่ก่อให้เกิดการสะท้อนของแสงได้และมีผลกระทบต่อผู้คนที่อยู่ หรือผ่านบริเวณนั้นโดยตรง กลับไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแล อย่างจริงจังว่าจะก่อให้เกิดสภาวะแวดล้อมเป็นพิษหรือไม่ ทั้งๆ ที่แสงอาทิตย์ซึ่งสะท้อนเข้าตาคูคนที่ไม่ได้สมัครใจ จะเห็นแสงสะท้อนนั้น ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยแล้ว ซึ่งผู้ที่ก่อให้เกิดเหตุละเมิดดังกล่าว จะต้องรับผิดชอบในทางแพ่งชดเชยค่าสินไหม ทดแทนให้แก่ผู้ถูกละเมิด ตามที่บัญญัติไว้ในประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๔๒๐ เท่ากับว่าเจ้าของ อาคารเป็นผู้ทำลายละเมิดต่อผู้อื่น ต้องรับผิดชอบผลละเมิดที่เกิดขึ้นนั่นเอง

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จะเห็นว่าลักษณะของแสงและสีของกระจกที่ สะท้อนออกมาจากตัวอาคารกระจกสูงๆ ดังกล่าวนั้น น่าจะ ถือได้ว่าเป็น "มลพิษ" ตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะตาม กฎหมายฉบับนี้บัญญัติคำวิเคราะห์ศัพท์ไว้ใน มาตรา ๔ ให้ คำว่า "มลพิษ" หมายความว่า "ของเสีย วัตถุ อันตรายและมลสารอื่นๆ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือ

สิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่ง กำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตาม ธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัย อันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้ หมายความว่ารวมถึงรังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่นๆ ที่เกิดหรือถูก ปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย" จาก คำวิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า "มลพิษ" นี้ จะเห็นได้ว่าแสง ที่สะท้อนมาจากตัวอาคารกระจกทำให้ระคายเคืองตาและ เป็นที่รำคาญแก่ผู้ที่ได้พบเห็นนั้น น่าจะเป็นแสงที่ก่อให้เกิด หรือ อาจก่อให้เกิดภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัย ของประชาชนได้ เท่ากับมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในการดำรงชีวิตอยู่ของประชาชนโดยตรง ถ้าถือได้เช่น นั้น แสงดังกล่าวก็ควรจัดว่า เป็นมลพิษอย่างหนึ่งที่จะต้อง ควบคุมและป้องกันมิให้เกิดขึ้นมาทำลายคุณภาพของสิ่ง-แวดล้อมให้เสื่อมโทรมลงไป

การป้องกันและควบคุมมลพิษนั้น ตามพระราช-บัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้หลายประการ เช่น ให้นายกรัฐมนตรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบอำนาจจากนายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควร เพื่อควบคุม ระงับ หรือบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้นจากภาวะมลพิษที่ก่อให้เกิด อันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน (มาตรา ๙), ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรการป้องกัน

ภัยอันตรายที่เกิดจากภาวะมลพิษ และจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า (มาตรา ๑๐), ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจกำหนดเขตควบคุมมลพิษในท้องที่ที่มีปัญหามลพิษอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรืออาจเกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อควบคุม ลด และขจัดมลพิษได้ (มาตรา ๕๙) เป็นต้น และถ้าผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรการควบคุมหรือป้องกันมลพิษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ก็อาจมีความผิดอาญาและถูกลงโทษถึงจำคุกได้ เช่น ผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ออกมาเพื่อควบคุมภาวะมลพิษตามมาตรา ๙ จะต้องรับโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๙๘ วรรคแรก) เป็นต้น นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ยังกำหนดความรับผิดทางแพ่งไว้เป็นพิเศษอีกด้วย คือผู้ที่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของผู้อื่น ไม่ว่าจะได้จงใจหรือประมาทเลินเล่อก็ตาม ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายนั้น (มาตรา ๙๖ วรรคแรก)

ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ สามารถนำมาใช้บังคับในการควบคุมและป้องกันอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากแสงของอาคารกระจกสูง ๆ ได้ แม้ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร จะไม่ได้บัญญัติห้ามก่อสร้างอาคารกระจกทั้งหลังไว้ก็ตาม แต่เมื่อแสงที่เกิดขึ้นเป็นมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายต่าง ๆ ในการป้องกัน ควบคุม ลด หรือระงับภัยอันตรายที่เกิดจาก

มลพิษ น่าจะศึกษาและดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่กับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น เพื่อขจัดปัญหามลพิษดังกล่าวให้สิ้นไป เช่น ให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร กำหนดมาตรฐานการก่อสร้างอาคารกระจกที่มีสีสะท้อนแสงได้ ต้องมีความสูงไม่เกินกี่ชั้น ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ที่อาคารกระจกนั้นจะไม่กระทบกับแสงอาทิตย์โดยตรง หากจะสร้างสูงกว่าชั้นที่กำหนด ชั้นที่สูงกว่านั้นขึ้นไป ห้ามใช้กระจกสีที่สะท้อนแสงได้เป็นตัวอาคาร เป็นต้น แต่ถ้าส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมอาคารไม่ใช้อำนาจตามกฎหมายควบคุมอาคารนั้นแก้ไขกำหนดมาตรฐานควบคุมแสงที่เป็นมลพิษจากอาคารที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษแล้ว ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕๗ ก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องนี้ได้ และให้ถือเป็นมาตรฐานตามกฎหมายในเรื่องนี้ด้วย เท่ากับว่าให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ประกาศมาตรการควบคุมมลพิษทางแสงจากอาคารกระจกแทนได้ และให้ถือเป็นมาตรฐานตามกฎหมายควบคุมอาคารด้วย

ตามที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เราจะเห็นได้ว่า เรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญ เพราะมีผลกระทบต่อดำรงชีวิตของมนุษย์โดยตรง กติกาของสังคมจึงเปิดโอกาส

ให้การแก้ไขและรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมให้คงมีสภาพ ช่วยคุ้มครองสภาพแวดล้อมให้มีคุณภาพที่ดีตลอดไป จนถึง
 ที่ได้อยู่ได้ตลอดไปทุกวิถีทาง แล้วท่านทั้งหลายที่มีอำนาจ ชั่วลูกชั่วหลานเขียวหรือ ☐ ☐
 หน้าที่ตามกฎหมายจะไม่ใช้อำนาจหน้าที่เหล่านั้นของท่าน

บรรณานุกรม

- วินัย วีระวัฒนานนท์. เอกสารประกอบการบรรยายวิชากฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : คณะ
 นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๓๙.
- สมปอง ศรีขุนพวง และธง ลีพึงธรรม. คำอธิบายองค์ประกอบความผิด พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.
 ๒๕๒๒. กรุงเทพฯ : นิพนการพิมพ์, ๒๕๒๘.
- อำนวย อินทุภูติ. มาตรการทางกฎหมายเรื่องการแข่งขันกันขาย. กรุงเทพฯ : รุ่งโรจน์การพิมพ์, ๒๕๑๕.
- บุญเลียบ เนินน้อย. พระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา. กรุงเทพฯ : สุตรไพศาลการพิมพ์, ๒๕๓๐ .
- รวมกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานและสิ่งแวดล้อม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมความ
 ปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย), ๒๕๓๗.
- เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องสถาปนิกวิศวกรและความรับผิดชอบทางกฎหมาย. กรุงเทพฯ : คณะ
 นิติศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๘.